

Tak ti mávám

Bluegate

Pláč tě ze sna budí, tmou doznívá,
mou tvář si nesmíš nechat snít.
Jen v životě tahle úzkost přece bývá,
je lepší ho nechat v klidu jít.

Nevěříš, když ráno z lože vstáváš,
já vedle tebe tiše neležím.
Za bolest ve svém srdci si vinu dáváš,
a naříkáš, já byla pro tě vším.

Chceš vrátit ten den, kdy ti mávám,
s tím, že se k ránu navrátím.
Láskou v očích svých šanci dávám.
Teď jsi zůstal sám,
to byl osudu plán.
Vím, že se nikdy nevrátím.

Tvůj život se mění a stále strádá,
mou duši, která hladila tě dřív.
Buď silný to se spraví, to se stává,
tak zanech žalu, musíš začít žít.

V mysli stále obraz můj zůstává,
jen těžko můžou city odeznít.
Já vím, tvá duše dlouze váhá,
i s jinou šťastný navždy můžeš být.